

κάτω από την Αγία Τράπεζα. Ενεπίγραφη πλάκα μνημονεύει το γεγονός καθώς και τα ονόματα.

Ουρανόθεν πατρήν νυν δοτ' Ελευθέριν

Πέρασαν αρκετά χρόνια ύστερα από τη σφαγή κι ο Ελληνικός αγώνας, που σ' αυτόν πήραν μέρος ενεργότατα πολλοί Κύπριοι στέφθηκε από επιτυχία.

Κι ενώ η Ελευθερία φτερουγίζει πάνω από τα κεφάλια των Ελλήνων του Μωριά, της Ρούμελης και των Νησιών, άρχισαν να παραχωρούνται και στην Κύπρο από τους κατακτητές μερικά ψιχία ελευθερίας στη διοίκηση, που έστω καθαρώς κοινοτικά έδωσαν ως τόσο τη δυνατότητα στο λαό ν' αναπτύξει κάποια δραστηριότητα και πρωτοβουλία. Μα ο αγροτικός κόσμος δυστυχούσε.

Ως τόσο όμως στο κεφάλαιο της μορφώσεως του Κυπριακού λαού - που υπήρξε το πρώτο όνειρό του Κυπριανού με την ίδρυση το 1812 της πρώτης Σχολής του, απέναντι από την Αρχιεπισκοπή έχουμε κατά την περίοδο αυτή σχετικώς ικανο-

ποιητικά δεδομένα.

Το 1930 η Κύπρος με την ευκαιρία της εκατονταετούς επετείου της Ελληνικής ανεξαρτησίας ανήγειρε στον περίβολο της Φανερωμένης σεμνό μαυσωλείο όλων των θυμάτων με όλα τα διασωθέντα ονόματα και με ωραίο και στοχαστικό επίγραμμα του καθηγητού του Ακαδημαϊκού Σίμου Μενάρδου που έλεγε τα ακόλουθα:

Ω θύται αινά τυθέντες η δ' άλλοι
μάρτυρες ιροί/ουρανόθεν πάτρη νυν δοτ'
ελευθερίην / (Ω εσείς Επίσκοποι, που προσ-
φερθήκατε λαμπρή θυσία/για την πατρί-
δα σας και σεις άλλοι μάρτυρες που/
είσθε ιεροί, δώσατέ της τώρα από τους
ουρανούς/την λευτεριά της.

Τον Κυπριανό, όσο και αν ο Κουτσούκ τον θανάτωσε, τον ανάστησε από την ίδια στιγμή η αγάπη του λαού του.

Κι από τη στιγμή του απαγχονισμού του πέρασε στην αθανασία και θα βρίσκεται στην ψυχή της Κύπρου και του έθνους για πάντα.

Φθινόπωρο

Το νοτισμένο βλέμμα του φθινοπώρου
κοίταξε πάνω από το φράχτη μου
κι αγκάλιασε τις τριανταφυλλίες μου.
Κι εκείνες πως γελάστηκαν και φέτος!
Θαρρώντας πως μιας άνοιξης ξανάρθε
θαλπωρή
μέστωσαν πράσινους χυμούς
πέταξαν βλαστούς και στ' ακροβλάσταρά
τους
μπομπουκίασε ο ανθός τους
Τη λεβεντιά τους καμαρώνοντας
ερωτοτροποούν λάγνα με τον ήλιο

στο κάθε του φιλί ριγώντας
και σε μένα στο γέρμα του φθινοπώρου
στέλνουν παρήγορα μηνύματα
καθώς ζω με την ψευδαίσθηση
μιας όψιμης άνοιξης.
Εισπνέω, εισπνέω τα σπάραχνά μου
να γεμίσω μ' ευωδιά
και μ' ομορφιά τις κυψελίδες της ψυχής
μου.
Καλώς ήλθες αδελφέ της άνοιξης.
φθινόπωρο καλώς ήλθες.

Τάκης Νικολαΐδης